Saki poèetek veæ je i kraj...

Autor Administrator

Dobih ovu popevku nazvanu „Sklerozna“, potpisanu od izvjesnog Sklerotikusa, namijenjenu èlanovima "Mirogojskih
mališana". Èini mi se da sam je veæ davno èitao; nisam posve siguran tko je autor, ali znam da mi se i tada jako dopala. Podijelit æu je s vama jer je svevremenska,
jer je vedra i duhovita, i uz to na lijepoj,
soènoj kajkavici. Nasmiješite se i proèitajte.

SKLEROZNA
POPEVKA

(By
Skleroticus)

Saki
poèetek veæ je i kraj,

tri
koraka napred, èetiri nazaj,

a
kad odrasteš utvaraš si tad,

kak
navek buš ostal spameten i mlad.

Kada
jednog dana, o kakve li bruke,

postale
jesu prekratke ti ruke,

ak
hoæeš èitat, oèi ti fale,

i
furt po hiži išæeš oèale.

Tak
fino, polahko, poène skleroza,

najprije
v zubima paradentoza,

pak
onda uz muke i tešku vezu

od
socijalnog dobiš protezu.

Na
glavi polahko kosa otpada,

al
zato ti rasteju brki i brada,

na
kraju nekaj zaštopa ti vuha,

niš
nikog ne razmeš, èiste si gluha.

Celi
dan išæeš kuda kaj deneš,

jer
se pozabiš èim se okreneš,

ni
noge te više ne nose kak predi,

pomažeš
si z batinom, al kaj ti to vredi.

V
kolenu škripi, kak da je hrða,

a
kièma ti bude sve tvrða i tvrða,

ruke
ti drhæeju, noge otièu,

po
stoput prièaš baš istu prièu.

V
križima išijas, vu kuku artritis,

v èrevima
sraæka - veliju kolitis,

v
pluæima svira kakti trombente,

trbuh
ti raste kak da nosiš dete.

Koža
ti gruba kak šmirgl-papir,

po
licu bore kak da si vampir.

Kaj
seksa se tièe i tu sme slabi,

vu
tih se letih to opæe ne rabi.

Nigdo
za tebom se nebu okrenul,

a gdo
se okrene - bormeš je skrenul,

škodi
ti slano, nemreš jest masno,

svi
te špotaju ak prdneš glasno.

I
zato su zmislili te staraèke hiže,

da
starost mladima tlaka ne zdiže.